

Märk hur Helios skogarna färga

Adagio ♩=45

Sommarserenad

Jon-Olov Woxlin

Märk hur Hel - i-os skog-ar - na fär - ga, Spröd-da gång-ar i lun - den den grö - na låt oss till det - ta kan - tas ut - av sy skål - en vår hel - ga. Höj - om stop - en bäl - ga. Prakt fullt grott har de frö - na. re - ner min skö - na.

Var för - be - redd, att strax be - skå - da grif - tens vi - lo - bädd!

Skå - da grif - tens vi - lo - bädd.

Märk hur Helios skogarna färga;
låt oss till detta skålen vår helga;
höjom stopen – bälga!
Strödda gångar i lunden den gröna,
kantas utav syrener, min sköna;
praktfullt grott har de fröna.
Var förberedd,
att straxt beskåda griftens vilobädd.

Trankilt betrakta Charons eka,
och Plutos håla, där ni kommer leka;
kvinten med stråken jag smeka.
Försmå, kära syster, orosmolnet;
lyss huru fågeln kvittra till sorlet,
av det furstliga vinbålet.
Ropa gutår,
så länge din tunga förmår.

Ragla hän till röret – traktera!
Tumma hålen tills pipan brisera;
din oro vi sen diskutera.
Tumla glatt med stopet i handen;
stolen kullrar, greppa nu karmen;
se vinet, det stänker på barmen!
Syrenprångets bädd;
därvid känna du dig mäkta försmädd.

Ditt blod mig förundra, du väna flicka!
Märk döden rart kastar sin bricka;
han låter ditt hjärta alt picka!
Gesvint, låt mig mordet på jungfrun utföra,
och hennes krafter noggrant utröna;
se, det, det var bra, min sköna!
Bra, bravissimo,
att du skull' födas Fröja till ro!